

ಕಪ್ಪೆಗಳಿಗೊಬ್ಬ ದೊರೆ

■ ವೇದಾವತಿ ಎಚ್.ಎಸ್.

ಅಲ್ಲೊಂದು ಕೆರೆಯಿತ್ತು. ಆ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಪ್ಪೆಗಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದವು. ಕೆರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಪ್ಪೆಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಸಮಾಧಾನವೆಂಬುದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಜೀವನವೇ ಬೇಸರವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರಂತೆ ತಮಗೊಬ್ಬ ಆಡಳಿತಗಾರನಿರಬೇಕೆಂದು ಕಪ್ಪೆಗಳಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. 'ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನು ಇಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ಬದುಕಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ' ಎಂದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಕಪ್ಪೆಗಳು 'ನಮಗಿಗೇ ಒಬ್ಬ ಆಡಳಿತಗಾರ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಅವನು ಮಿತಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಉತ್ತಾಹವೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ' ಎಂದು ತಮಗಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವು.

ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಕಪ್ಪೆಗಳಿಗೂ ಚಿಕ್ಕ ಕಪ್ಪೆಗಳ ಮಾತುಗಳು ಹಿಡಿಸಿದವು. ಕಪ್ಪೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ತಮಗೊಬ್ಬ ದೊರೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದವು. ದೇವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕಪ್ಪೆಗಳ ಮನವಿಯನ್ನು ಆಲಿಸಿದನು. ಕಪ್ಪೆಗಳ ಮೂರ್ಖ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವರಿಗೆ ತಮಾಷೆ ಎನಿಸಿತು. ಆದರೂ ಅವುಗಳ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಮಾಡದೇ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದನು.

ನಂತರ ದೇವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡದಾದ ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಕಪ್ಪೆಗಳಿರುವ ಕೆರೆಗೆ

ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಆ ಮುಗ್ಧ ಕಪ್ಪೆಗಳು 'ದೇವರು ತಮಗೊಬ್ಬ ದೊರೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದು ತಿಳಿದವು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಡಗುತಾಣಗಳಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋದವು. ಕಪ್ಪೆಗಳು ದೂರದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತವು. ಅಡಗುತಾಣದಿಂದ ಹೊರ ಬರಲು ಅವುಗಳಿಗಿಗೇ ಭಯವಾಯಿತು.

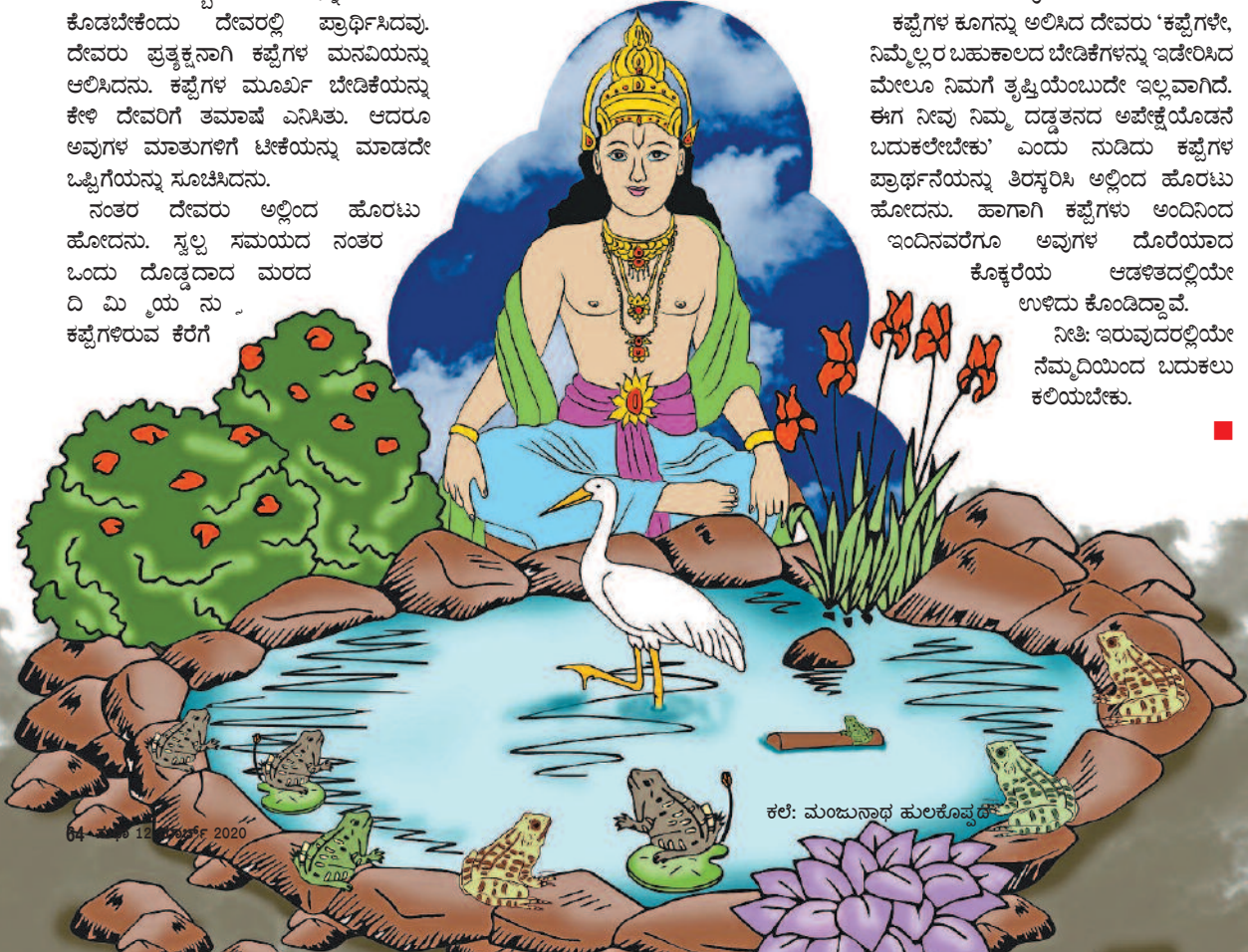
ಆದರೆ ದೇವರು ಕಳುಹಿಸಿದ ದೊರೆಯು ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದವು. 'ನಮ್ಮ ದೊರೆಯು ಸೋಮಾರಿ, ನಮಗೆ ಹೆದರಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಡಗುತಾಣದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಕಪ್ಪೆಗಳು ಮರದ ದಿಮ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದವು.

ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸದ ದೊರೆಯನ್ನು ಪಡೆದುದಕ್ಕೆ ವಯಸ್ಸಾದ ಕಪ್ಪೆಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ಪುನಃ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ದೇವರಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ನಿಜವಾದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುವ ದೊರೆಯನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದವು. ಕಪ್ಪೆಗಳ ಮೂರ್ಖತನದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವರಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಆಗ ದೇವರು

ಕಪ್ಪೆಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಯವರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವುದು ಏನೆಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಾಗೂ ಕಪ್ಪೆಗಳು ಬೇರೆಯವರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಲು ಬಯಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವುಗಳ ದೊರೆಯನ್ನಾಗಿ ಕೊಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಕಪ್ಪೆಗಳ ದೊರೆಯಾದ ಕೊಕ್ಕರೆಯು ತುಂಬಾ ಚುರುಕಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ತಾನೊಬ್ಬ ಕಠೋರ ಆಡಳಿತಗಾರನೆಂಬುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿತು. ಅದು ಕಪ್ಪೆಗಳ ಮೊದಲ ದೊರೆಗೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದ ದೊರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕೊಕ್ಕರೆಯು ಕಪ್ಪೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರವನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಕಪ್ಪೆಗಳಿಗೆ ಬರುಬರುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಕೊಕ್ಕರೆಗೆ ಭಯಪಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಒದಗಿಬಂದಿತು. ಕೊಕ್ಕರೆಯು ರಾಜನಾದ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪೆಗಳಿಗೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿತು. ಆಗ ಕೊಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಬದುಕುಳಿದ ಕಪ್ಪೆಗಳು ಪುನಃ ದೇವರ ಮೊರೆ ಹೋದವು. ಕಪ್ಪೆಗಳ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನು. ಕಪ್ಪೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಕ್ಕರಲಿನಿಂದ ದೇವರಲ್ಲಿ 'ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಲಕುವ ದಯಾಳುವಾದ ಭಗವಂತನೇ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವನತಿಯಾಗುವ ಮೊದಲು ಈ ಪ್ರಜಾಹಿಂಸಕನನ್ನು ನೀನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆಯಿಸಿಕೋ' ಎಂದವು.

ಕಪ್ಪೆಗಳ ಕೂಗನ್ನು ಅಲಿಸಿದ ದೇವರು 'ಕಪ್ಪೆಗಳೇ, ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬಹುಕಾಲದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಡೇರಿಸಿದ ಮೇಲೂ ನಿಮಗೆ ತೃಪ್ತಿಯೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ದಡ್ಡತನದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೊಡನೆ ಬದುಕಲೇಬೇಕು' ಎಂದು ನುಡಿದು ಕಪ್ಪೆಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಹಾಗಾಗಿ ಕಪ್ಪೆಗಳು ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಅವುಗಳ ದೊರೆಯಾದ ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾವೆ.

ನೀತಿ: ಇರುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬದುಕಲು ಕಲಿಯಬೇಕು.

ಕಲೆ: ಮಂಜುನಾಥ ಹುಲಕೊಪ್ಪಡೆ